

Forskjellen er altsaa en Meerindtægt af 9,85 % og kan for Finantsaaret 1871—72 anslaaes til omtrent 11,000 Rd., idet der er taget Hensyn til, at saavel Tillæget af 1/2 f. pr. Pd. for viderefraømne eller videregaaende Pakker til eller fra Brevsamlingssteder som det hidtil under Fjstransport for Pakker over Storebelt opkrævede Tillæg af 2 f. pr. Pd. efter den foreslaaede Tært vilde bortfalde. Med Hensyn til den fremtidige Meerindtægt af den foreslaaede Tært maa det iøvrigt bemærkes, at de vægtigere Pakker, for hvilke der indtræder en Tærtforhøielse, efterhaanden mere og mere ville gaae over til Fernabaner og private Befordringsentrepriser og saaledes undrages Postvæsenet. Herved vil da en Deel af den paaregnede Meerindtægt for større Pakker gaae tabt, og den finansielle Binding for Postvæsenet af den foreslaaede Omregulering vil saaledes neppe blive betydelig, om den overhovedet vil indtræde.

Bestemmelserne med Hensyn til Værdipor- toen for Pakker med angiven Værdi samt angaaende Adressebrevne ere overeensstemmende med, hvad der nu er fastsat (Loven af 26. Septbr. 1865 § 2 B 1 og 2).

For de i nærværende § 4 og 6 omhandlede Postanviisninger og Postopkrævninger beregnes Postpengene for Tiden efter aldeles forskjelligartede Principer. Dette hidrører navnlig fra, at de ældre Tærter, der i Principet vare de samme for Postanviisninger som for Postopkrævning, i Aaret 1866, da det hele Postanviisningsvæsen undergik gennemgribende Forandringer, bleve ændrede for Postanviisningernes Vedkommende, nemlig:

til 6 f. for Beløb	indtil 25 Rd.	
- 12 - — — — over 25 —	50 —	
- 18 - — — — — 50 —	100 —	
medens Postopkrævningstærter forblev uforandret, nemlig:		
for Beløb	indtil 5 Rd. . .	4 f.
— — — over 5 —	10 — . .	8 -
— — — — 10 —	15 — . .	12 -
— — — — 15 —	25 — . .	16 -
— — — — 25 —	50 — . .	20 -

At Portoen for Postopkrævninger nu er fastsat med den anførte Række af Særter, har

ifær sin Grund i, at Postopkrævningsbeløbene, der oprindeligt vare indskrænkede til 10 Rd., efterhaanden ere blevne forhøiede til 15 Rd., 25 Rd. osv., hvorved der hver Gang er føiet en ny Tærtsats til de forrige. Der er imidlertid ingen Grund til at lade Tærten for Postanviisninger og Postopkrævninger være forskjellig paa denne Maade. Ved ingen af disse Arter af Pengebesørgelser er der Tale om Betaling for Befordringen af en Forsendelse (hvorfor det heller ikke vilde være rigtigt at anvende Pengebrevstærten); Postanviisninger skee nemlig kun ved bestemte Blanketter, og ved Postopkrævningsforsendelser erlægges der tærtmæssig Betaling for selve Forsendelsen. Det Væsentlige ved begge de heromhandlede Besørgelsesmaader er desimod Modtagelsen af Beløbene, disses Udbetaling samt den med disse Kasseforretninger forbundne Ansvarlighed, Bogføring og Regnskabsafleggelse. For disse Forretninger burde derfor vistnok, ligesom det finder Sted i mercantile Forhold af lignende Beskaffenhed, beregnes visse pCt. som Indkasseringss- og Udtællingsgebyr, omtrent saaledes som det for Tiden er Tilfældet i det nordtydske Forbund; men for at gjøre Tærten praktisk bekvemmere, og da der her kun er Spørgsmaal om mindre Beløb, har man foretrukket at foreslaae en Scala fra 10 til 10 Rd., ved hvilken Tærtansættelse det ogsaa vil være muligt for Administrationen, naar saadant iøvrigt maatte findes rigtigt, at forhøie Størrelsen af det Beløb, der kan anvises eller opkræves, uden at der behøves nogen Tilskøining til Tærten. Postopkrævninger forvalde i det Hele Posthusene betydelig mere Arbejde og Uleilighed end Postanviisninger, idet der ved de første skeer en formelig Indkrævning hos Modtageren paa hans Bopæl, medens Indbetalingen af Postanviisningsbeløb selvfølgerlig kun skeer paa Postcontoiret af Afsenderen selv, og Tærten for Postopkrævninger er derfor her foreslaaet noget høiere end for Postanviisninger, nemlig for hine til 6 f. pr. 10 Rd., for disse til 4 f. pr. 10 Rd.

Den foreslaaede Tært for Postanviisninger er lavere end den nuværende for de mindre Beløb (indtil 10 Rd.), altsaa saadanne Sum-